మృత్యు బహుమతి!

లలితకుమారి

"మిస్టర్ సారథీ! బహుశా నీకు, అరేబియా సముద్రం లోని కొరాకో దీవి గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసనుకుంటాను" అన్నారు మా సి. బి. ఐ. డైరెక్టరు ముఖర్జి గారు పైప్ లో పొగాకు దట్టిస్తూ.

"తెలుసు! చాలా విశాలమైన దీవి అది. ఆఫ్రికా దేశాలకు చేరువలో సముద్రం మధ్యవుంది. భూమధ్య రేఖ దానిమీదుగా ఆఫ్రికా ఖండంవైపు వెళుతుంది. కనక ఆ దీవిలో వేడి అధికం.

అక్కడి ప్రజలు దాదాపు నీగ్రోలను పోలివుంటారు మరీ అంత నలుపు కాకపోయినా! అక్కడ రాజరిక పాలన అమలులోవుంది. ఆ దీవి రాజు పేరు గోరంగో!

అతనికి 32 మంది భార్యలూ, 45 మంది సంతానమూ ఉన్నారుట!" అన్నారు ఆసక్తిగా చూస్తూ.

ఆయన నవ్వి "అంతా బాగానే వుందిగానీ, చాలా ముఖ్యమైన, ఆరాజుకు ప్రపంచ ఖ్యాతి తెచ్చిపెట్టిన అభిరుచి విషయం చెప్పావుకావు!" అన్నారు పైప్ వెలిగిస్తూ.

"ఏమిటది?" అడిగాను కుతూహలంగా.

"ప్రతి రాజుకూ సంస్థానాధీశులకూ కొన్ని విచిత్రమైన హాబీలుంటాయని ఒప్పుకుంటావా? కొరాకో దీవి రాజుక్కూడా ఓ హాబీవుంది.

అతను ప్రపంచంలో ఖ్యాతిగాంచిన విలువైన వజ్రవైడూర్యాలూ, ఆభరణాలు సేకరించి భద్రం జేస్తుంటాడు. వాటిని అధికార హోదాలో ఏ దేశానికైనా పర్యటన వెళ్ళినపుడు, వెంట తీసికెళ్ళి, ఆ దేశంలోని ప్రముఖ వ్యక్తులముందు ప్రదర్శించి, తన వైభవాన్ని చాటుకుంటూంటాడు.

అందులో అతి విలువైన, అందరూ చూడాలని తహతహలాడే ఒక వైడూర్యం వుంది. దాని పేరు షింగోరా! షింగోరా అంటే ఆదీవి భాషలో నిప్పుకణం అని అర్థం. ఆ వైడూర్యం సరిగ్గా కోడిగుడ్డు ప్రమాణంలో వుండి, రాత్రింబవళ్ళూ నిప్పుకణికలా ధగధగ మెరుస్తూంటుంది. అంతపెద్ద వైడూర్యం ప్రపంచంలో మరెక్కడాలేదు.

దాని ఖరీదు కోటి డాలర్లుంటుందట. ఆయన అధికార పర్యటనకై ఏ దేశమేగినా దాన్ని సగర్వంగా ప్రదర్శించి ప్రముఖుల పొగడ్తలువిని పొంగిపోతుంటాడు.

సరే, ఎవళ్ళపిచ్చి వాళ్ళకానందం గానీ, ఇహ అసలు

విషయానికి వస్తున్నాను. కొరాకో దీవితో మన దేశానికి సన్నిహిత స్నేహ సంబంధాలూ, వ్యాపార వ్యవహారాలూ అనాదిగా సాగుతూ వస్తున్నాయి.

రేపు ఉదయం విమానంలో ఆయన మనదేశంలో ఐదు రోజుల అధికార పర్యటన జరపడానికి ఢిల్లీ రాబోతున్నాడు. అనవాయితీ ప్రకారం ఆయనవెంట ఆభరణాలూ షింగారో వైడూర్యంతోబాటు ఆయన భార్యల్లోముఖ్యులయిన నలుగురు రాణులూ, ఒక రాజకుమారీ, యిద్దరు బాడీగార్డ్స్, ఒక సెక్రటరీ వస్తున్నారు.

తరచూ విదేశీ ప్రముఖులు విడిదిజేసే హోటల్ ఇండియాలో వారి వసతి ఏర్పాట్లు చురుగ్గా సాగుతున్నాయి. మన దేశంలోవున్న కొరాకో రాయబారి మిస్టర్ సామ్రాన్, ఈ సందర్భంలో మన ప్రభుత్వానికి ఓ విన్నపం జేసుకున్నాడు.

రాజుగారు తమవెంట తెస్తూన్న ఆ ఆభరణాలకూ, షింగారో వైడూర్యానికి ప్రదర్శన సందర్భంలో రక్షణ ఏర్పాట్లు జెయ్యాలని. అందుకు ప్రభుత్వం వెంటనేసమ్మతించి, ఆ బాధ్యత మనశాఖకు అప్పగించింది.

నేనా బాధ్యత నీ కప్పజెబుతున్నాను. రాయబారి ఇచ్చిన ప్రోగ్రాం ప్రకారం, రేపు రాత్రి యెనిమిది గంటలకు హోటల్ అంతస్తులోని విశాలమైన హాలులో ఆభరణాల ప్రదర్శన జరుగుతుంది.

తీరికవున్న ఒకరిద్దరు కేంద్రమంత్రులూ, నగరంలోని ప్రముఖ వ్యక్తులూ, సినీ పరిశ్రమకు చెందిన మరికొందరు ఆ విందులో పాల్గొంటారు.

ఆ ఆభరణాలు ఓ గాజు షోకేస్‌లో హాలు మధ్య

ఉంచబడతాయి, అందరూ చూడటాని కనువుగా, నువ్వు దాని చేరువులో నేవుండి ఎటువంటి అనిశ్చిత సంఘటనా జరక్కుండా చూసుకోవాలి. నీకు తోడుగా మన వాళ్ళు నలుగురుంటారక్కడ!''

''ఆ వైడూర్యాన్ని ఎక్కడైనా ఇన్ష్యూర్ చేయించాడా రాజు?'' అడిగాను.

''ఔనట! అమెరికాకి చెందిన ఓ ఇన్ష్యూరెన్స్ కంపెనీ కోటిడాలర్లకు దాన్ని ఇన్ష్యూర్ జేసుకుంది!''

''ఆల్ రైట్! వాటిని కాపాడే బాధ్యత నాది'' అన్నాను లేస్తూ.

2

ఫ్లోరోసెంట్ దీపాలతో హాలు దేదీప్యమానంగా వెలిగి పోతోంది. అప్పటికే దాదాపు ఎనభయిమంది అతిథులు పోగయ్యారు. ఇంకా వస్తున్నారు.

పలువురు రాజకీయ నాయకులూ, ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్తలూ, పత్రికా విలేఖరులూ ఉన్నారందులో.

హాలుమధ్య బల్ల. బల్లమీద పొడవాటి గాజు షోకేస్ అందులో వరసగా పేర్చిన, చిత్రవిచిత్ర డిజైన్లలో మలచిన ధగధగ మెరిసే వజ్రాభరణాలు. వాటి నడుమ కోడిగుడ్డు ప్రమాణంలో నిప్పుకణంలా ఎర్రవెలుగును విరజిమ్ముతున్న వైడూర్యం!

బల్లకు కొద్ది దూరంలో ఆరు ఆసనాలు. వాటి మధ్య రాజు గోరంగో, తనదేశ ఆచారాన్ని వ్యక్తంచేసే దుస్తులు ధరించి ఆసీనుడై వున్నాడు. ఏభయ్యేళ్ళు దరిదాపుల్లో ఉంటుంది ఆయన వయసు. చామన ఛాయ. నీగ్రోల మాదిరి ఉంగరాలు తిరిగిన జుత్తు. మనిషి అజానుబాహుడు.

ఆయన కుడిపక్క రాజకుమారి రమోలా కూర్చుని వుంది. ఇటు రాకుమారికీ, అటు రాజుకూ ఇరుపక్కలా ఇద్దరిద్దరు చొప్పున రాణులు కూర్చునున్నారు. నలుగురు రాణులూ రాజులాగే చామన ఛాయ కలిగి, ఉంగరాలు తిరిగిన పొట్టిజుత్తుతో, మామూలు అందచందాలు కల వారే!

కాని, రాకుమారి రమోలా మాత్రం వారికి భిన్నంగా అపురూప సౌందర్యంతో అతిథుల కళ్ళు చెదర గొడుతోంది. పాతికేళ్ళుంటాయామెకు. గులాబీరంగు ఒళ్ళు. శ్వేత తమలపాకుల్లాంటి పల్చని పెదాలు. వజ్రాలు కరిగించి పోసినట్టు తళతళ మెరిసే కళ్ళు. పొడవాటి శిరోజాలు.

బహుశా, రాజుగారి 32 మంది భార్యలలో ఏ యూరోపియన్ భార్యకో జన్మించి ఉంటుంది... కాని, ఆమెవి యూరోపియన్‌లా పిల్లికళ్ళూ, రాగి జుత్తూ, తెల్లని శరీరమూ కావు. కనుపాపలూ, కనుబొమలూ, జుత్తూ నల్లగా వున్నాయి!

ఆ ఆసనాల కిరుప్రక్కలా బాడీగార్డ్సు నిల్చునున్నారు. పోతబోసిన విగ్రహాల్లా వున్నాయి వారి శరీరాలు. నడుములకు ఓపక్క రివాల్వర్సు, మరోపక్క కైజార్లు వేళాడుతున్నాయి.

నేను హాలుమధ్య ఆభరణాల షోకేసు దగ్గరే నిల్చుని అందర్నీ గమనిస్తున్నాను. మా డిపార్టుమెంటుకు చెందిన నలుగురు జూనియర్సు అక్కడక్కడా నిల్చునున్నారు. మా అందరి జేబుల్లోనూ ఆయుధాలున్నాయి.

రాజుగారి సెక్రటరీ భోలాన్, హాలు ప్రవేశద్వారం

వద్ద నిల్చుని అతిథులకు స్వాగతం పలుకుతున్నాడు. వచ్చిన ప్రతి అతిథినీ, రాయబారి సాహ్రాన్ రాజు దగ్గరికి తీసికెళ్ళి పరిచయం చేస్తున్నాడు.

రాజా, రాకుమారీ అందరితో కరచాలనం చేసి మాట్లాడుతున్నారుగానీ, రాణులుమాత్రం మౌనంగా చూస్తూ కూర్చున్నారు దిష్టిబొమ్మల్లా. బహుశా వాళ్ళకి ఇంగ్లీషు రాదేమో!

విచిత్రం ఏమిటంటే, రాకుమారి రమోలా అతిథులతో ఆంగ్లంలో అనర్గళంగా మాట్లాడుతుంది. రాజు భాష అంత స్పష్టంగా లేదు. ఆయన మాటల్లో యాస వినిపిస్తోంది. రాకుమారి బహుశా ఆక్స్‌ఫర్డు యూనివర్సిటీ విద్యార్థిని కాబోలు!

ఓ మూల బార్ కౌంటర్ ఏర్పాటు చెయ్యబడింది' రకరకాల తినుబండారాలూ, పానీయాలూ అమర్చి వున్నాయి కౌంటర్లో.

హోటల్ బట్లర్స్ అతిథులకి కావలసిన వస్తువులు అందిస్తున్నారు. వచ్చిన అతిథులంతా సంభ్రమాశ్చర్యాలతో, షో కేస్‌లో మెరిసిపోతున్న ఆభరణాలనూ, వైఢూర్యాన్నీ చూస్తున్నారు.

ఇంతలో ఇద్దరు పురుషులూ, ఒక స్త్రీ హాల్లో ప్రవేశించారు. ద్వారం దగ్గర నిల్చున్న సెక్రటరీ భోలాన్ వారిని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు లోనికి. ఆ ముగ్గుర్నీ వెంటనే గుర్తించాను.

ఆ ఇద్దరు పురుషుల్లో ఒకరు హిందీ చిత్రాల్లో పేరు మోసిన హీరో రవీంద్రకుమార్! రెండవవ్యక్తి ప్రఖ్యాత హిందీ చిత్రనిర్మాత బసూ భట్టాచార్య. ఆ స్త్రీ ప్రముఖ హిందీ నటి జనప్రియ!

వారిని చూడగానే, రాయబారి స్వామ్రాన్ చిర్నవ్వులో ఎదురొచ్చి, సాదరంగా రాజు దగ్గరికి తీసి కెళ్ళి, ఒక్కొక్కర్నీ పరిచయం చెయ్యసాగాడు. రాజూ, రాకుమారీ మందహాసాలతో వారికి షేక్ హాండ్స్ ఇస్తున్నారు.

ఆ నిర్మాతను చూడగానే రాకుమారి మొహం విక సించడం గమనించాను. ఆమె అతనితో కరచాలనం చేస్తూ—"మిస్టర్ బసూ! మీరు తీసిన పిక్చర్స్‌లో నేను ఒకటి రెండు చూడటం జరిగింది. మీ చిత్రాలు వాస్త వికతకు చాలా దగ్గరగానూ, ప్రయోగాత్మకంగానూ ఉంటాయి. అందుకే డాడితో చెప్పి మీ చిత్రాలను మా దేశంలో ప్రదర్శించడానికి అనుమతి ఇప్పించాను" అంది.

"నా చిత్రాలపట్ల మీకున్న సద్భావానికీ, ఆదరణకీ చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి రాకుమారీ! ఇలా అంటున్నందుకు క్షమించాలి...చంద్ర బింబాన్ని మరిపించే మీ ముఖార విందం ప్రపంచంలోని నటీమణులందర్నీ తలదన్నేలా ఉంది. నా తదుపరి చిత్రంలో మీరు హీరోయిన్ రోల్ వెయ్యడానికి అనుమతించారంటే, అంతకి మించిన మహా ద్భాగ్యం మరొకటి ఉండదు" అన్నాడు భట్టాచార్య వినయంలో.

"ఈజిట్!?"

"నా మాట నమ్మండి రాకుమారీ! అపార ధనసంపద ఉన్న మీకు మిగతావారిలా కేవలం ధనం సంపాదించ డానికే చిత్రపరిశ్రమలో ప్రవేశించనక్కర్లేదు.

నటన అనేది ఒక కళ! దానికి డబ్బుతో ముడిపెట్ట

నవసరం లేదు. కనీసం కళాత్మక దృష్టితోనైనా మీరు నా ప్రస్తావన ఆలోచించాలి. ఈ రోజుల్లో ప్రపంచ ఖ్యాతి ఆర్జించాలనుకున్న వారికి, సినీ పరిశ్రమను మించిన సాధనం మరొకటి లేదు!''

''నాకు నటనపట్ల ఆసక్తి వుంది. డాడీ అనుమతి లభిస్తే తప్పకుండా మీ చిత్రంలో నటిస్తాను,'' అంది రాకుమారి నవ్వుతూ.

అంతవరకూ వారి సంభాషణ వింటున్న రాజా నవ్వి ''మేమింతవరకూ రాకుమారి కోరినదేదీ కాదనలేదు. ఈ విషయంలోనూ అభ్యంతరం చెప్పదలచుకోలేదు. రాకుమారి చిత్రాల్లో నటించాలనుకుంటే నిస్సంకోచంగా నటించవచ్చు. భట్టాచార్య చెప్పినట్టు ప్రపంచ ఖ్యాతి నార్జించడానికి అదే ఉత్తమ సాధనం!'' అన్నాడు రాకుమారిని చూస్తూ.

రాకుమారివైపు రాజు చూసిన ఆ చూపుల్లో నాకు ఏం తోచిందో గానీ, ఒక్కసారి ఒళ్ళంతా ఝ మంది!

ఒక తండ్రి, వాత్సల్యంతో కూతురివైపు చూసే చూపులు కావవి! ఒక ప్రియుడు, ప్రియురాలివైపు చూసే చూపులవి!!

చఛ! ఇంత ఛండాలంగా ఆలోచిస్తున్నానేమిటి, అనిపించింది నాకే. కళ్ళు మనసులో కదిలే భావాలకి ప్రతిబింబాలు. మనిషి కళ్ళు చూసి, అతనిలో చెలరేగే భావోద్రేకాలని తొంభై శాతం పసిగట్టవచ్చు. ఏది ఏమైనా, రాజు రాకుమారివైపు చూసిన ఆచూపుల్లో ఏదో అసహజత్వం కనిపించిన మాట వాస్తవం!

పరిచయాలయ్యాక, ఆ సినిమా జీవులు ముగ్గురూ బార్ వైపు వెళ్ళి తలో గ్లాసు అందుకుని సిప్ చేస్తూ ఆభరణాలు చూట్టంలో నిమగ్నమయ్యారు.

అదే సమయంలో నా దృష్టి అనుకోకుండా ప్రవేశ ద్వారంవైపు మళ్ళింది. అప్పుడే, బట్లర్ దుస్తుల్లో వున్న ఒకతను చేతిలో ఓ పాకెట్ పట్టుకుని హాల్లో ప్రవేశించి ద్వారం దగ్గర నిల్చున్న రాజు సెక్రటరీ భోలానాథ్‌కు అభివాదం చేసి, వినయంగా ఏదో అంటూ పాకెట్ అందించాడు.

భోలానాథ్ తలూపి, పాకెట్ అందుకుని, రాజు దగ్గరికి వచ్చి, ఆయనకు అభివాదం చేసి—"యువర్ హాయ్‌నెస్! ఈ హోటల్ యజమానుల తరఫున తమకోసం ఈ బహుమతి పంపబడింది," అన్నాడు.

రాజులకు అటువంటి బహుమతులు కొత్తేం కావు. నిర్లక్ష్యంగా పాకెట్ అందుకుని ఒళ్ళో పెట్టుకున్నాడు రాజు. దానిమీద ఆకుపచ్చ రంగు కేన్వాస్ కవర్ చుట్టి వుంది. భోలానాథ్ తిరిగి ద్వారందగ్గిరికెళ్ళి నిల్చున్నాడు.

"ఆ పాకెట్‌లో ఏముంది డాడీ?" అడిగింది రాకుమారి.

"ఆఁ, ఏదో అయివుంటుంది" అంటూ ఒళ్ళోంచి పాకెట్ అందుకుని, దానిమీద చుట్టివున్న రిబ్బన్ విప్పసాగాడు రాజు.

తరవాత నిర్లక్ష్యంగా కేన్వాస్ కవర్ ఊడదీశాడు. లోపల తళ తళ మెరిసే చిన్న స్టీలు పెట్టె వుంది, రాజు పెట్టెమీద చెయ్యివేసి, కొద్దిగా బటన్ పుష్ జేసి మూత తెరిచాడు. అంతే!

"ఢాం!" మన్న పేలుడుతో హాలు దద్దరిల్లింది.

మరుక్షణం రాజు మొహంలోని సగభాగం ఎగిరి పోయింది!

హృదయవిదారకంగా అరుస్తూ కుర్చీలోంచి కింద పడి పోయాడు. ఆయన కూర్చున్న చోట సరిగ్గా పైన కప్పులో రంధ్రాలు పడి ప్లాస్టర్ కురవసాగింది.

అరక్షణంలో జరిగిపోయిన సంఘటన ఇది! ఎవ్వరూ ఊహించని, కలలో కూడా అంచనా వెయ్యని సంఘటన!!

3

మరుక్షణం హాల్లో ప్రళయం ముంచుకువచ్చినట్టు హాహాకారాలు చెలరేగాయి. స్త్రీలు భయంతో గావు కేకలు పెడుతున్నారు. పత్రికా విలేఖర్లు ఆ సంఘటన గురించి తక్షణం తమ తమ పత్రికలకు చెప్పడానికి టెలి ఫోన్లవైపు పరిగెత్తుతున్నారు.

దడదడలాడే గుండెతో మెరుపులా రాజు పడున్న చోటికెళ్ళాను. అప్పటికే ఆయన మొహం రక్తసిక్తమై వికృతంగా మారిపోయింది. కొన ఊపిరిలో వున్నాడు.

విచిత్రం ఏమిటంటే, రాజు కిరుపక్కలా కూర్చున్న రాణులకూ, రాకుమారికీ, బాడీగార్డ్సకి ఎటువంటి హానీ జరగలేదు. రాజు పరిస్థితి చూడగానే వాళ్ళు గుండెలు బాదుకుంటూ రోదిస్తున్నారు!

అంతవరకూ కంఠం తెగిన కోడిలా గిలగిల తన్నుకుం టున్న రాజు ఇప్పుడు తన్నుకోడం ఆపేశాడు. అను మానం వచ్చి, చటుక్కున చెయ్యి అందుకుని చూశాను. పల్స్ లేదు!

రాజు మరణించాడు!!

జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసి, భయంకరంగా కనిపిస్తున్న అతని సగం మొహంమీద వేశాను. మరుక్షణం అది రక్తంతో తడిసిపోయింది! అప్పటికే హాల్లో వున్న వాళ్ళంతా అక్కడ గుమిగూడారు.

సడన్‌గా ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి, వెనుదిరిగి చూశాను.

అనుమానమే నిజమైంది!

హాలు మధ్య షో కేస్ అద్దాలు పగిలి ఉన్నాయి.

షింగారో వైఢూర్యం మాయం!

బట్లర్ దుస్తుల్లో ఆ పాకెట్ తెచ్చిన వ్యక్తే దీనికంతటికీ మూలకారకుడని తెలుస్తూనే ఉంది. ఇప్పుడతని ఛాయలు కూడా లేవు హాల్లో! అద్భుతమైన ప్లాన్ అల్లి వైఢూర్యం కాజేశాడు.

పాకెట్‌లో బాంబు పెట్టి తెచ్చాడు. రాజు చేతిలో అది పగలగానే, అందరిధ్యాసా ఆయనవైపు మళ్ళింది. ఆ వ్యవధిలో షో కేస్ పగలగొట్టి, షింగారోతో అదృశ్యమయ్యాడు.

మరోసారి గుర్తు తెచ్చుకున్నాను అతని రూపాన్ని.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది!

అంతక్రితం అతన్నెక్కడో చూసినట్టు. ఎక్కడ? ఎక్కడ? సమయానికి తట్టి చావడంలేదు. ఇప్పుడతని కోసం హోటల్లో గాలించడం వృధా ప్రయాస. ఈ పాటికి ఈ దరిదాపులనించి అదృశ్యమై ఉంటాడు.

ముందిక్కడి పరిస్థితి అదుపులోకి తేవాలి!

"లేడీస్ అండ్ జంటిల్‌మన్! దయచేసి శాంతించండి. కాసేపట్లో పోలీసులు రాబోతున్నారు. వారికి

మీ మీ చిరునామా లిచ్చి మీరు వెళ్ళిపోవచ్చు" అని లోపలున్న మా డిపార్ట్మెంట్ వాళ్ళిద్దర్ని తలుపు దగ్గర కాపలా వుంచి, ఫోన్ వైపు వెళ్ళాను.

పోలీస్ హెడ్ క్వార్టర్ కి రింగ్ జేసి, కావలసిన సిబ్బందితో తక్షణం బైలుదేరి రమ్మని చెప్పాను కమీషనర్ కు. అలాగే వారివెంట బాంబు ఎక్స్పర్టునుకూడా తీసుకురమ్మన్నాను.

తరవాత, రాయబారి సాల్మాన్, సెక్రటరీ భోలాన్ నిల్చున్నవైపు వెళ్ళాను. నన్ను చూడగానే రాయబారి మండిపడసాగాడు.

"ఇక్కడి సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్ డ్యూటీ మీదే కదూ?"

తలూపాను, తప్పుచేసినవాడిలా!

"ఇదా మీ సెక్యూరిటీ ఏర్పాటు?ఇదా మీ ప్రభుత్వం? మీరు మా రాజుగారికి రక్షణ ఇవ్వలేనప్పుడు, వారి నెందుకు ఆహ్వానించాలి? ఆయన ఇదివరకెన్నో దేశాలు పర్యటించారు. అక్కడ ఎన్నడూ, ఏ చిన్న సంఘటనా జరగలేదు.

ఈరోజు మీ దేశంలో ఆయన ప్రాణాలే పోయాయి. నేనీ విషయాన్ని యు. ఎన్. ఓ. వరకూ తీసికెళ్ళందే వదిలిపెట్టను," అరుస్తున్నాడతను ఆవేశంగా.

"సర్! జరిగిందానికి నే నెంతో చింతిస్తున్నాను. మీరే ఆలోచించండి. సంఘటన యెవ్వరూ ఊహించని విధంగా మెరుపు దాడిలా జరిగింది. మా ఏర్పాటులో యే లోపమూ ఉంచలేదు."

"నో, నో! నే నొప్పుకోను. మీ అసమర్థతవల్లే ఇంత

ఘోరం జరిగింది. నేను మీ ప్రెసిడెంట్ తో మాట్లాడి, మిమ్మల్ని డిస్మిస్ చేయించందే ఊరుకోను" అంటూ రామమూర్తి, రాణులూ కోదిస్తున్న వైపు వెళ్ళాడు రాయ బారి.

నిట్టూరుస్తూ సెక్రెటరీ భోలాన్ వైపు తిరిగాను. "మిస్టర్ భోలాన్! ఆ పాకెట్ తీసుకొచ్చిన బట్లర్ మీతో ఏమన్నాడు?"

"అందులో విలువైన బహుమతి ఉందనీ, రాజుగారి కోసం హోటల్ యజమానులు పంపారనీ చెప్పాడు. అంతే!"

"మీరతన్ని చాలా దగ్గరగా చూశారు కదా? అతని మొహంలో గుర్తులేవైనా గమనించి ఉంటే చెప్పండి. అతన్ని వెతికి పట్టుకోడానికి సులభమాతుంది."

భోలాన్ పెదవి విరిచి "హడావుడిలో నేనతన్ని అంత పరీక్షగా చూళ్ళేదు. పాకెట్ అందుకోగానే వెను దిరిగి, రాజుగారి దగ్గరికెళ్ళాను" అన్నాడు విచారంగా.

ఇంతలో పోలీసులూ, ఇతర సిబ్బందీ వచ్చేశారక్కడికి, రాగానే ఫోటోగ్రాఫర్స్, ఫింగర్ ప్రింట్, బాంబ్ ఎక్స్పర్ట్స్ చక చక తమ పని ప్రారంభించారు.

అలోగా నేను మా హెడ్క్వార్టర్కు ఫోన్ చేసి, డైరెక్టర్ ముఖర్జీగారికి వివరాలన్నీ చెప్పేసి, ఆయన చీవాట్లు వినకముందే రిసీవర్ పెట్టేశాను.

పోలీసుల తతంగం పూర్తయ్యాక, స్ట్రెచర్ మీద రాజు శవాన్ని బైటికి తీసికెళ్ళారు. పోలీస్ కమీషనర్, హాల్లో వున్న అతిథులందరి పేర్లూ, చిరునామాలూ రాసు కుని వెళ్ళడాని కనుమతించాడు.

బాంబ్ ఎక్స్‌పర్టు చెప్పిన విషయాలు నన్ను చకితుణ్ణి చేశాయి. ఆ వివరాలతో అంతవరకూ లేని కొత్త సందేహాలెన్నో ఉద్భవిస్తున్నాయి. ఈ సంఘటన కేవలం షింగారో వైఢూర్యం కోసమే సృష్టించబడిందా? లేక ఆ సాకుతో రాజును మట్టుబెట్టారా?

దొంగ ఆ వైఢూర్యాన్ని దొంగలించదలచుకుంటే, బాంబుతో రాజును చంపవలసిన అవసరంలేదు. ఆ ప్యాకెట్‌లో గ్యాస్ బాంబుపెట్టి, హాలంతా పొగమయం చేసి ఆ గందరగోళంలో సులభంగా దొంగలించవచ్చు!

బాంబ్ ఎక్స్‌పర్టు చెప్పిన వివరాలనుబట్టి, ఆ పెట్టెలో కేవలం దాన్ని తెరిచిన వ్యక్తే తీవ్రంగా గాయపడేలా బాంబు పెట్టబడింది. అందుకే రాజా పెట్టె తెరిచిన మరుక్షణం బాంబు పేలి, ఆయన మొహాన్ని, హాలు కప్పునీ ఎగరగొట్టిందే తప్ప, ఇంకెవ్వర్నీ గాయపర్చలేదు!

రాజ్యంకోసం, కన్నకొడుకులే తండ్రిని మట్టుపెట్టిన సంఘటనలు కోకొల్లలుగా ఉన్నాయి చరిత్రనిండా. ఈ రాజబంధువుల్లోనే ఎవ్వరో, కొరాకో దీవిలో ఉండి, ఈ హత్య జరిపించలేదు కదా?

బట్లర్ వేషంలో ఆ పాకెట్ తెచ్చిన వ్యక్తి అక్షరాలా భారతీయుడు. నా కళ్ళారా చూశాను. పైగా, ఇదివరకతన్నెక్కడో చూసినట్టుకూడా తోచింది. ఏ పాత నేరస్థుడో అయుంటాడు. ఎవ్వరో వాడికి డబ్బిచ్చి ఉపయోగించుకునుంటారు.

ఈ ఆలోచన రాగానే, అక్కణ్ణించి తక్షణం పోలీస్ రికార్డు రూంకు బెలుదేరాను.

రికార్డ్సు ఇంఛార్జికి వివరాలు చెప్పి, గబగబ పాత

ఫైళ్ళు తిరగేస్తూ, మాజీ నేరస్తుల ఫోటోల చూడ సాగాను.

గంట తరవాత కనిపించింది నాక్కావలసిన ఫోటో!

బట్లర్ దుస్తుల్లో బాంబు తెచ్చింది అతనే!!

గబగబ ఫోటో కింద రాసివున్న వివరాలను చదవ సాగాను.

'పేరు_పరశురామ్, వయసు_35_, హైట్_ఐదడుగుల ఆరంగుళాలు. రంగు_చామనఛాయ, ముక్కుదగ్గర కత్తి గాటు, కళ్ళ రంగు_నలుపు, జుత్తు_నలుపు. బరువు_92 కిలోగ్రామ్స్!

మొదట తాళాలు తయారుచేసే ఓ ఫ్యాక్టరీలో పని చేసేవాడు. రెండుసార్లు ఇళ్ళ తాళాలు తెరిచి పట్టు బడ్డాడు. 16 నెలల శిక్షపడింది. రెండు హత్యకేసుల్లో అనుమానితుడుగా అరెస్టయి, సాక్ష్యాలు దొరక్క విడుద లయ్యాడు.'

రిపోర్టంతా చదివి, తక్షణం అతనికోసం నగరమంతా గాలించే ఏర్పాట్లు చెయ్యవలసిందిగా కోరాను పోలీస్ అధికార్లని.

ఆటిన్నించి మళ్ళీ హోటల్ చేరుకున్నాను.

అంతవరకూ అతిథులతో కళకళ లాడిన హాలు తలుపులు ఇప్పుడు బోసిగా మూసి ఉన్నాయి!

4

మునివేళ్ళతో తట్టాను తలుపుమీద.

రెండునిమిషాల తరవాత తెరుచుకుంది. రాజు బాడీ గార్డులలో ఒకడు తెరిచాడు తలుపు.

"స్క్రెటరీ భోలాన్ గారు ఉన్నారా?" అడిగాను ఇంగ్లీషులో.

అతను తలూపి, తలుపు పూర్తిగా తెరిచాడు.

హాల్లో అడుగుపెట్టాను.

హాలుమధ్య సోఫాల్లో, సెక్రెటరీ భోలాన్, రాకుమారి రమోలా కూర్చున్నారు విచారకరంగా.

నన్ను చూడగానే, "మిస్టర్ సారథీ! రండి" అన్నాడు భోలాన్.

వాళ్ళను సమీపించి, ఫార్మాలిటీకోసం వంగి రాకుమారికి అభివాదం చేశాను. "ఇటువంటి సమయంలో మీ ఏకాంతానికి భంగం కలిగిస్తున్నందుకు మన్నించండి రాకుమారీ! భోలాన్ గారితో కొన్ని వివరాలు అడిగి తెలుసుకోందామని వచ్చాను. మీరు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి."

రాకుమారి పేలవంగా నవ్వి "డాడీ మరణాన్ని కళ్ళారా చూసిన నాకు ఇంకా విశ్రాంతి ఏమిటి? నో! ఆ భీకర దృశ్యం పూర్తిగా మరిచిపోయేవరకూ నాకు నిదరపట్టదు. ప్లీజ్, టేక్ యువర్ సీట్!" అంది సోఫా చూపిస్తూ.

వారికెదురుగా సోఫాలో చతికిలబడ్డాను.

సరిగ్గా అదే సమయంలో తలుపుతట్టిన చప్పుడు వినిపించింది.

భోలాన్, బాడీగార్డుకు సైగ జేశాడు.

అతను వెళ్ళి తలుపు తెరిచాడు.

వచ్చినతనికి ఏభైఏళ్ళుంటాయి. భుజాలవరకూ కత్తిరించుకున్న నెరసిన జుత్తు. తెల్లని గెడ్డం.కళ్ళకి అద్దాలు, ఆఫ్ కలర్ సూట్ వేసుకున్నాడు. చేతిలో స్టిక్!

"హలో జంటిల్‌మన్! బహుశా నేను రావడం

ఆలస్యమైందనుకుంటాను" అన్నాడు చుట్టూ కలయజూస్తూ.

"ఎవరు మీరు?" అడిగాడు భోలాన్.

"నన్ను ప్రొఫెసర్ దండావతే అంటారు. ఆగ్రా నగరంలోవున్న మొగల్ మ్యూజియం డైరెక్టర్ని. గతంలో రాజుగారితో నేను జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల ఫలితంగా ఆయన నాకు తమ ఆభరణాలు చూసే అవకాశాన్ని ప్రసాదించారు.

నేను వజ్రవైఢూర్యాల ఎక్స్‌పర్టుని. ప్రస్తుతం ప్రపంచ ఖ్యాతి గాంచిన వజ్రవైఢూర్యాల గురించి ఓ పుస్తకం రాస్తున్నాను. అందుకే రాజుగారివద్దవున్న షింగోరా వైఢూర్యాన్ని ఓమారు చూట్టానికి వచ్చాను."

"ఐతే మీరు చాలా ఆలస్యంగా వచ్చారు ప్రొఫెసర్ మీకింకా ఇక్కడ జరిగిన సంఘటన గురించి తెలియదనుకుంటాను." అన్నాడు భోలాన్ విచారంగా.

"ఎటువంటి సంఘటన? ఆగ్రాలో నేనెక్కిన విమానము గంట లేటయింది ఢిల్లీ చేరడానికి. నాకేమీ తెలియదు" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ ఆశ్చర్యంగా.

భోలాన్ నిట్టూర్చి "రాజుగార్ని ఎవ్వరో హత్యచేసి, వైఢూర్యాన్ని ఎత్తుకుపోయారు" అన్నాడు.

ఈ వార్త వినగానే ప్రొఫెసర్ దండావతే కళ్ళు దిగ్భ్రాంతితో పెద్దవయ్యాయి. కాసేపు శిలాప్రతిమలా నిల్చుండిపోయాడు.

తరువాత తేరుకొని "వెరీ బ్యాడ్ న్యూస్! ఈఘోరం ఎప్పుడు జరిగింది?" అడిగాడు.

"ఇప్పుడే, రెండు గంటల క్రితం!"

"సారీ! అయామ్ వెరీసారీ! చాలా బాధాకరమైన వార్త వినవలసి వచ్చింది. నేను రెండురోజులు ఇక్కడే రాయల్ హోటల్లో రెస్టుతీసుకొని, ఆగ్రా వెళ్ళిపోతాను. ఈ లోపల దొంగిలించబడ్డ ఆ వైఢూర్యం మళ్ళీదొరికితే, దయచేసి దాన్నొకసారి చూసే అవకాశం కల్పించండి నాకు! గాడ్ బ్లెస్ యూ!" అంటూ వెళ్ళిపోయాడా వృద్ధుడు.

"మీ రాకకు కారణం?" అడిగాడు భోలాన్ నావైపు తిరిగి.

"మిమ్మల్ని కొన్ని ప్రశ్నలడిగి సందేహ నివృత్తి చేసుకొందామని వచ్చాను."

"చెప్పండి!"

"షీంగోరా వైఢూర్యాన్ని దొంగిలించడం కేవలం అసలు నేరాన్ని కప్పిపుచ్చడానికి వేసిన పథకమని నా అనుమానం. అంటే, హంతకుడు ఖచ్చితంగా రాజుగార్ని చంపడానికే పెట్టెలో బాంబు పెట్టాడు!" అని బాంబు ఎక్స్పర్టు నాకు చెప్పిన వివరాలు అతనికి వివరించాను.

"నాకు నమ్మ శక్యంకావడంలేదు. ఇక్కడ రాజు గారికి శత్రువులెవ్వరున్నారని, ఇంతఘాతుకానికి ఒడిగడతారు?"

"ఇది రాజకీయ హత్య ఎందుకు కాకూడదు? ఇందులో మీదేశానికి చెందినవ్యక్తి చెయ్యి ఉందనికూడా అనుమానిస్తున్నాను."

"ఏమిటీ? మాదేశానికి చెందిన వ్యక్తిచెయ్యా? అసంభవం! మా దేశవాసులందరూ రాజుగార్ని కన్నతండ్రిలా ప్రేమిస్తారు, గౌరవిస్తారు. ఆయన ఒక్క కనుసైగతో

నిప్పుల్లో దూకడానికి కూడా సిద్ధపడతారు. అటువంటి దేశస్థులా తమ రాజును చంపబూనేది?'' అన్నాడు భోలాన్ ఆవేశంగా.

"నా అభిమతాన్ని మీరు సరిగ్గా అర్థంచేసుకోవడం లేదు. నా అనుమానమల్లా హత్యా సమయంలో పార్టీలో వున్న మీ దేశస్థుల్లోనే ఎవ్వరో ఈ ఘాతుకానికి మూల కారకుడై వుంటాడు!''

"అప్పుడు హాల్లో మా దేశానికి చెందినవారు మొత్తం తొమ్మిదిమంది వున్నారు. వారిలో ఏ ఒక్కరూకూడా ఇటువంటి కిరాతకం జేయించలేదని గట్టిగా చెప్పగలను.''

"ఎలా చెప్పగలరు?''

"ఆ తొమ్మండుగురులో నలుగురు రాణులూ, ఒకరు రాకుమారి. ఈ ఐదుగురికి రాజుగార్ని చంపడం వల్ల ఒరిగేదేమీ లేదు. పైగా ఎన్నో కష్టనష్టాలకు గురవుతారు. కారణం రాజుగారి ప్రేమాదరణల మీదే వారి జీవితాలు ఆధారపడి వున్నాయి.

పోతే, ఈ ఇద్దరు బాడీగార్డులు—గత పదిహేనేళ్ళ నించీ వీరిద్దరూ రాజుగారి నమ్మినబంటుల్లా పనిచేస్తు న్నారు. వాళ్ళే కాదు, వాళ్ళ తాత ముత్తాతలు కూడా రాజ అంగరక్షకులుగా, విశ్వాసపాత్రులుగా పనిచేసే వారే!

ఇక మిగిలింది నేనూ, రాయబారి సామ్రాన్!

మా నాన్న రాజమందిరంలో దర్బానుగా పనిచేసే వాడు. ఆయనే నాకు ఉన్నతవిద్య చెప్పించారు.

నేను కష్టపడి చదివి బి. ఇ. డిగ్రీ సంపాదించాను.

దాంతో రాజుగారు నన్ను పెర్సనల్ సెక్రటరీగా

నియమించుకున్నారు. దీన్నిబట్టి ఆలోచించండి, నేనా యన కెంతగా ఋణపడి వున్నానో! వెయ్యి జన్మలెత్తినా తీర్చలేని ఋణం అది!

ఇక రాయబారి సామ్రాన్ గారి సితికూడా సరిగ్గా ఇటువంటిదే. ఆయనీ రోజు ఈ సితిలో వున్నాడంటే అందుకు రాజుగారి దయాదాక్షిణ్యాలే కారణం! అటు వంటి దయామయుడికి ఇంతగా ఋణపడి ఉన్న మేము, ఆయన్ని హత్య చేయించాలనుకోవడం హాస్యాస్పదం!'' అన్నాడు భోలాన్.

''ఒప్పుకుంటాను. నా అంచనా పొరపాటు కావచ్చు సరే, రాజుగారికి మొత్తం 45 మంది సంతానం వున్నా రని విన్నాను. నిజమేనా?'' అడిగాను.

భోలాన్ తలూపి—''ఔను, నిజమే!'' అన్నాడు.

''మీ పెద్దన్నయ్య పేరేమిటి రాకుమారీ?'' అడిగాను రాకుమారిని.

''ఆ...ఆయన... పేరా...?''

భోలాన్ వెంటనే అందుకుని—''ప్రిన్స్ జోమింగో!'' అన్నాడు.

''యస్...యస్! డాడీ హత్యారణంలో నా మస్తిష్కం పచ్చిపుండుగా మారిపోయింది'' అంది రాకుమారి వేళ్ళతో కణతలు నొక్కుకుంటూ.

''అందుకే చెప్పాను రాకుమారీ! మీరు విశ్రాంతి తీసుకోడం మంచిదని...'' అంటూ భోలాన్ వైపు తిరిగి —''రాజుగారి తరవాత సింహాసనానికి వారసులెవరు?'' అడిగాను.

''ఆయన పెద్దకుమారుడే!''

"బాగా ఆలోచించి చెప్పండి. మిగతా 44 మంది యువరాజుల్లో ఎవ్వరికీ రాజ్యకాంక్ష లేదా? ప్రపంచ చరిత్రలన్నీ మీరు చదివేవుంటారు. సింహాసనం కోసం కొడుకులు తండ్రులని, అన్నలు తమ్ముళ్ళని నిర్దయగా చంపివేసిన సంఘటనలెన్నో వున్నాయి."

"ఒప్పుకుంటాను. మాదేశ ఆచారం ప్రకారం, పెద్ద కొడుకే సింహాలనానికి వారసుడు. ఇంతవరకూ యిదేరీతి నడుస్తూ వస్తోంది."

"ప్రిన్స్ జోమింగ్ యిప్పుడెక్కడున్నాడు?"

"యూరప్‌లో! బాల్యంనించీ ఆయనకు విలాసాల దురలవాటు పట్టుకుంది. డబ్బును విచ్చలవిడిగా ఖర్చు పెడుతుంటాడు, స్త్రీ లోలుడిగా పేరుపొందాడు. జూదంలో ఆరితేరినవాడు. మద్యపానాల్లో మునిగి తేలుతూ ఎక్కువ భాగం యూరప్‌లోనే గడుపుతుంటాడు.

రాజుగారు ఆయన్ని మంచిమార్గంలోకి తేవడానికి శతవిధాలా ప్రయత్నించారు. ముక్కు వంకనిది మానై వంగుతుందా? దాంతో రాజుగారికి కోపం వచ్చి, ఆయన తన దుర్వ్యసనాలు వదులుకోకుంటే, రెండవ రాకుమారునికి రాజ్యాధికారాన్ని అప్పగిస్తానని బెదిరించారుకూడా!"

"మీ నాలుగో సోదరుని పేరేమిటి రాకుమారీ?" అడిగాను సడన్‌గా రాకుమారిని.

ఆమె ఇంకా జవాబివ్వకముందే అందుకున్నాడు భోలాన్. "ఆయన పేరు ప్రిన్స్ మోరంగో!"

"సారీ... నా తలలో విపరీతంగా పోటు ప్రారంభమైంది. వెళ్ళి రెస్టు తీసుకుంటాను," అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయింది రాకుమారి.

క్షణంపాటు ఆమె వెళ్ళినవైపే చూచి, భోలాన్ వైపు తిరిగాను.

"ఆల్ రైట్ మిస్టర్ భోలాన్! హంతకుణ్ణి పట్టుకోడానికి మా సర్వశక్తులూ వినియోగిస్తున్నాం! మీరు నిశ్చింతగా వుండండి. వస్తాను!" అన్నాను లేస్తూ.

భోలాన్ తలూపి..."గుడ్ నైట్!" అన్నాడు.

వడి వడిగా అడుగులు వేస్తూ, బైటికి వచ్చి, లిఫ్ట్ ద్వారా క్రింది అంతస్థు చేరుకున్నాను.

5

గంటసేపు క్రింది అంతస్థులో తారట్లాడి, లిఫ్ట్‌లో తిరిగి పైకి చేరుకున్నాను. ఈలోపల హాల్లో కూర్చున్న భోలాన్ తన పడగ్గదిలో కెళ్ళిపోయుంటాడు.

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ హాలు తలుపువైపు నడిచాను.

మునివేళ్ళతో తట్టాను మెల్లిగా.

వెంటనే తెరుచుకుంది.

"మీరా!" అన్నాడు బాడీగార్డ్.

"ఔను. బైటికెళ్ళాక ఓ విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది రాకుమారిని ఓ ప్రశ్న అడిగి తెలుసుకోవాలి" అన్నాను తాపీగా.

"రాకుమారి విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు."

"చాలా ముఖ్య విషయమని చెప్పానుగా! హంతకుడు త్వరలో పట్టుబడాలంటే నా సందేహాలు తీర్చుకోడం అత్యవసరం!" అన్నాను ఆతృత నటిస్తూ.

"ఆల్ రైట్! చెబుతాను," అంటూ లోనికెళ్ళిపోయాడు.

ఐదు నిమిషాల తరవాత, తెల్లని స్లీపింగ్ గౌన్ చుట్టు కుంటూ హాల్లోకి వచ్చింది రాకుమారి. ఆమె మొహంలో విసుగు స్పష్టంగా ప్రస్ఫుటమాతోంది.

"మీ విశ్రాంతికి భంగం కలిగించినందుకు క్షమించండి రాకుమారీ! అతి ముఖ్యమైన ఓ సందేహ నివృత్తి కోసం ఇలా రావలసి వచ్చింది. దాదాపు మిగతా అందర్నీ ప్రశ్నించడం జరిగిందికానీ, ఇంతవరకూ రాణుల సంగతే మర్చాను.

అందరిలాగే వారినీ ఓమారు ప్రశ్నించాలి. వాళ్ళకి ఇంగ్లీష్ రాదుకదా, మా మధ్య జరిగే సంభాషణను మీరు తర్జుమా చేసి వినిపించాలి. అందుకే మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టవలసి వచ్చింది" అన్నాను వినయంగా.

"మా బాడీగార్డ్‌లకు ఇంగ్లీష్ తెలుసు. వారు తర్జుమా చెయ్యగలరు" అంది రాకుమారి మొహం చిట్లిస్తూ.

"ఆ సంగతి నాకూ తెలుసు. మా మధ్య మీరుండటం అత్యవసరం!" అంటూ బాడీగార్డ్ వైపు తిరిగి— "దయచేసి, నలుగురు రాణులనూ ఇక్కడికి తీసుకురా!" అన్నాను.

అతను వెళ్ళిపోయాడు మౌనంగా.

"నాకు విపరీతమైన తలనొప్పిగా వుంది, మీరు బాడీగార్డ్ద్వారా రాణులతో మాట్లాడండి" అంది రాకుమారి విసుగ్గా.

అంతలో, బాడీగార్డువెంట రాణులు రానే వచ్చేరు.

"ఇక నీవు వెళ్ళవచ్చు!" అన్నాను అతనితో.

"నో, నో! అతనిక్కడే వుండి, మీ సంభాషణ తర్జుమా చేస్తాడు. నే వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకుంటాను"

అంటూ కదలబోయింది రాకుమారి.

"మీరు వెళ్ళడానికి వీల్లేదు! నా దేశంలో ఒక ప్రముఖ వ్యక్తి హత్య జరిగింది. హంతకుణ్ని పట్టుకునే బాధ్యత నామీద వెయ్యబడింది. నాతో సహకరించడం మీ బాధ్యత!" అన్నాను ఈమారు కఠినంగా.

రాకుమారి రాతిబొమ్మలా నన్ను చూస్తూండిపోయింది "యూ కన్ గో నౌ!" అన్నాను బాడీగార్డుని ఆదేశిస్తూ.

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

"ఇప్పుడు మీరు, నా మొదటి ప్రశ్నగా, రాణులతో అడగండి. వారికి రాజుగారి ఆంతరంగిక శత్రువులగురించి ఏమైనా తెలుసేమో?"

రాకుమారి మొహం ఎర్రబడింది. "మీకు మా దేశ ఆచార వ్యవహారాలు తెలియవు గనుక ఇలా మాట్లాడుతున్నారు. మా దేశంలో ఏకుటుంబంలోనైనా తండ్రులు మరణిస్తే, కొడుకులూ, కూతుళ్ళూ తల్లులతో వారం రోజులపాటు మాట్లాడకూడదు. అందుకే, మీ ప్రశ్నను వారికి వినిపించలేను."

"మీది చాలా చురుకైన బుర్ర రాకుమారీ! క్షణాల మీద సాకులను సృష్టించగలరు. మీరు తర్జుమా చెయ్యలేరని నాకు తెలుసు. కారణం, మీకు వారి భాష తెలియదు.

నీవు నకిలీ రాకుమారివి! పార్టీలో, రాజుగారు నీవైపు చూసిన చూపులే నాలో సవాలక్ష సందేహాలు రేపాయి. ఆ చూపుల్లో పితృ వాత్సల్యానికి బదులు, కామ వాంఛ కనిపించేది...

తరవాత, నేను రాజుగారి కొడుకుల పేర్లడిగితే నీవు

చెప్పలేక తటపటాయించావ్! ఒక సోదరికి, తన అన్నా తమ్ముళ్ళ పేర్లుకూడా తెలియవా?

నిన్ను పరీక్షించడానికే, ఇలా రాణులను పిలిపించాను. నా అనుమానం తీరిపోయింది. ఇక నీ నాటకం కట్టిపెట్టి, నిజం చెప్పేయ్! ఎవరు నువ్వు?"

నా ప్రసంగం వింటూ శిలా ప్రతిమలా నిల్చుండిపోయిందా యువతి! ఆ షాక్‌లోంచి తేరుకోడానికి చాలా సేపు పట్టిందామెకు.

తరవాత నిట్టూర్చి—"ఒప్పుకుంటాను. నేను నకిలీ రాకుమారినని ఒప్పుకుంటాను" అంది నెమ్మదిగా.

"నీవు ఇండియన్‌వి కదూ?"

"ఔను!"

"ఈ నాటకం ఏమిటి?"

"ఇది నాటకం కాదు! ఒక గేమ్!"

"చెప్పేదేదో కాస్త అర్థమయేలా చెబితే బావుంటుంది!"

"ఇక్కడ కాదు!"

"మరి?"

"నా గదిలో చెబుతాను నింపాదిగా. ముందీ రాణులను పంపెయ్యండి."

"ఆల్‌రైట్!" అంటూ బాడీగార్డులను కేకేసి, అతని వెంట రాణులను పంపేశాను.

"రండి!" అంటూ తన గదివైపు దారితీసింది రమోలా.

6

గదిలో ప్రవేశించగానే, తలుపు మూసి, "కూర్చోండి!" అంది.

ఇద్దరం సోఫాల్లో కూర్చున్నాం.

సిగరెట్ అంటించి— 'ఇప్పుడు చెప్పు!' నీ అసలు పేరేమిటి?'' అడిగాను.

''సరిత!''

''నివాస స్థలం?''

''బొంబాయి!''

''రాజుకూ నీకూ ఏమిటి సంబంధం?''

''సంబంధం ఏమీ లేదు. అతను నా పొందుకోసం తపించేవాడు!''

''ఐతే, నిన్ను తన కూతురిగా దేనికి ప్రచారం చేశాడు?''

''మా ఇద్దరి మధ్య ఓ రహస్య ఒప్పందం కుదిరినందువల్ల. నాకు బాల్యంనించీ సినిమాల పిచ్చి వుంది. పెద్దదాన్నయ్యాక, ఎలాగైనా సినీ ఫీల్డులో ప్రవేశించి తారనవ్వాలని నిశ్చయించుకున్నాను. మా నాన్న వ్యాపారం నిమిత్తం బొంబాయి వదిలి కుటుంబ సమేతంగా కొరాకో దీవిలో స్థిరపడ్డారు. నేనక్కడే పెరిగి పెద్దదాన్నయ్యాను.

బొంబాయి వదిలినా, సినిమాపిచ్చి మాత్రం నా నించి దూరంకాలేదు. అక్కడ ఒక పార్టీలో రాజుగారు నన్ను చూడటం తటస్థించింది. నా అందచందాలు ఆయన గుండెల్లో మన్మథ బాణాలు దింపాయి. ఆ క్షణంనించీ నా పొందుకోసం శతవిధాలా ప్రయత్నించసాగాడు.

ఆ రోజుల్లోనే కాకతాళీయంగా, బొంబాయి చిత్ర పరిశ్రమకు చెందిన ఓ ప్రొడ్యూసర్ తన చిత్రంలో కొన్ని దృశ్యాలు షూట్ జెయ్యడానికి, ఔట్ డోర్

యూనిట్‌తో కొరాకోదీవికి రావడం జరిగింది.

దాంతో నాలో సినీస్టార్ కావాలన్న కోరిక ద్విగుణీకృతమయింది. చిత్రపరిశ్రమలో ప్రవేశించడం అంత సులువైన పనికాదు. కొత్తవాళ్ళని బుక్ చేసుకోడానికి, నిర్మాతలు చాలా భయపడతారు. ఎలా? అప్పుడు తట్టింది నాకీ పథకం!

అప్పుడే రాజు భారతదేశ పర్యటనకు వెళ్ళబోతున్నట్టు తెలిసింది. దాంతో నా ప్లాన్‌కు మరింత బలం చేకూరింది.

వెంటనే ఆయన్ని కలుసుకుని, నా కోరిక వెల్లడించి, నన్ను పొందాలనుకుంటే తనవెంట నన్ను భారతదేశం తీసికెళ్ళాలనీ, అక్కడ ఓ పార్టీ అరేంజ్ చేసి, ప్రముఖ వ్యక్తులతోబాటు సినీ నిర్మాతలనుకూడా ఆహ్వానించాలనీ, వారికి నన్ను రాకుమారిగా పరిచయం చెయ్యాలనీ చెప్పాను.

రాజు వెంటనే అందుకు ఒప్పుకున్నాడు. దానివల్ల భారతదేశంలో గొప్ప పబ్లిసిటీ లభిస్తుంది. పార్టీకి వచ్చిన ప్రొడ్యూసర్స్‌తో, నాకు హిందీ సినిమాల్లో నటించాలనే కోరిక ఉన్నట్టు చెబితే, వారు కళ్ళు మూసుకుని ఒప్పుకుంటారు.

ఒకదేశ రాజకుమారి హిందీ సినిమాలో నటించిందని తెలిస్తే ప్రజలు ఎగబడి చూస్తారా చిత్రాన్ని. ఆ దెబ్బతో నా తొలిచిత్రం బాక్సాఫీస్‌దగ్గర ఘన విజయం సాధిస్తుంది. ఆ తరవాత నా ఇంటిముందు రోజూ నిర్మాతల క్యూ తయారవుతుంది.

దానికోసం ఒక్కరాత్రి రాజును సంతోషపెడితే

పోయిందేమిటి? కాని, నా ఖర్మకొద్దీ రాజా ఇలా చనిపోయాడు...ఏనా, నాకేమంత పెద్ద నష్టం కాలేదనుకోండి. నే నెలాగూ రాఘమారిగా ఓ హిందీ ప్రొడ్యూసర్ కు పరిచయమయ్యాను," అంది సరిత.

"నీలో నిజంగా గొప్ప నటనాశక్తి ఉంది. బహుశా ఈ నాటకం రాజా సెక్రెటరీ భోలాన్ కూ తెలుసనుకుంటాను."

"ఔను! అతనికే కాదు. రాజు బాడీగార్డు లిద్దరికీ తెలుసు. ఏనా, రాజా కోరికముందు వాళ్ళు కిమ్మనకుండా ఊరుకోవలసిందే కదా? ఎటొచ్చీ, మీ రీ రహస్యాన్ని ఎవ్వరిముందూ వెల్లడి చేయకండి. ప్లీజ్."

నాకు నవ్వాగలేదు. "మిస్ సరీతా! ఒకరి జీవితం వెలుగులోకి వస్తోంటే దాన్ని అడ్డుకుని పాడుజెయ్యాడం నా తత్వంకాదు. ఆల్ రైట్! అవసరం కలిగినప్పుడు మళ్ళీ కలుసుకుంటాను. మా అనుమతిలేనిదే నీవీ నగరాన్ని వదిలి వెళ్ళకూడదు," అన్నాను లేస్తూ.

సరీత తలూపింది.

అక్కణ్ణించి తిన్న మా హెడ్ క్వార్టర్ కి బైలుదేరాను, డైరెక్టర్ ముఖర్జీగారికి నా దర్యాప్తు వివరాలు తెలియజెయ్యడానికి.

7

ఉదయం తొమ్మిదిగంటల ప్రాంతంలో, నా ఆఫీసు బల్లమీద టెలిఫోన్ మోగింది.

రిసీవర్ అందుకుని "సారథి స్పీకింగ్!" అన్నాను.

"నేనండీ, ఇన్ స్పెక్టర్ భండారీని! పోలీస్ హెడ్ క్వార్టర్ నించి మాట్లాడుతున్నాను. మీరు కోరిన వ్యక్తి

ఆచూకీ తెలిసింది... సారీ! వాడి ప్రియురాలి ఆచూకీ! వాడింకా తెరమరుగులో ఉన్నాడు. వాడి ప్రియురాలిద్వారా ఏమైనా వివరాలు తెలియవచ్చు. ఆమె పేరు గీతా. బాబీ హోటల్ డాన్సర్!"

"వెరీగుడ్! ఆమె అడ్రస్ చెప్పండి. నేనే వెళ్ళి మాట్లాడుతాను."

"3-'-146, పటేల్ రోడ్, ఫ్లాట్ నెంబర్ పన్నెండు. ఆసక్తికరమైన విషయం ఏమిటంటే, నిన్న ఉదయమే గీతా హోటల్లో తన ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చిందట. ఇద్దరూ కలిసి ఎక్కడైనా ఉడాయించాలనుకుంటున్నారో ఏమో!"

"సరే! నేను కనుక్కుంటాను. థాంక్స్!" అని రిసీవర్ పెట్టి లేచాను.

టాక్సీలో హుటాహుటిన పటేల్ రోడ్ చేరుకున్నాను. క్షణాల్లో భండారీ చెప్పిన బిల్డింగ్ కనుక్కున్నాను. అందులో చాలామంది అద్దెకుంటారు. మెట్లెక్కి రెండో అంతస్థులో ప్రవేశించాను, ఫ్లాట్ నెంబర్ పన్నెండు తలుపు మూసి ఉంది.

మునివేళ్ళతో తట్టాను మెల్లిగా.

ఐదు నిమిషాల తరవాత తెరుచుకుంది.

"ఎవరు కావాలి?"

"గీతాగారు ఉన్నారా?"

"నేనే గీతాని! మీరెవరు?"

పాతికేళ్ళుంటాయామెకి. గులాబీరంగు ఒళ్ళు. సాధారణంగా డాన్సర్లకుండే అన్ని హంగులూ ఉన్నాయి ఆకారంలో.

జేబులోంచి నా ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డుతీసి చూపాను దాన్ని చూడగానే ఆమె ముఖంలో రంగులుమారాయి.

"ఒక సి. బి. ఐ. అధికారికి నాతో ఏంపని?" అంది తేరుకుంటూ.

"చెబుతాను. ముందు లోనికిపద!" అంటూ గదిలోనికి అడుగు పెట్టాను.

అది డ్రాయింగ్ రూం. దాని పక్కనే మరోగది ఉంది. పరశురామ్ వున్నాడా? జేబులోంచి పిస్తోలుతీసి తొంగి చూశాను ఆ గదిలోకి.

ఎవ్వరూ లేరు!

టేబిల్ మీద రెడీగావున్న రెండు సూట్ కేసులూ' ఏర్ బ్యాగ్ నన్నాకర్షించాయి. అంటే, గీతా ఎక్కడికో ప్రయాణం కట్టడానికి సిద్ధంగా వుందన్నమాట.

"అసలు విషయం చెప్పకుండా ఏమిటి సోదా చేస్తున్నారు?" అంది ఆక్షేపణ చెబుతూ.

"నాకు పరశురామ్ కావాలి! మీరిద్దరూ స్నేహితులని తెలిసింది. ఎక్కడున్నాడు పరశురామ్?"

"అతను చేసిన నేరం ఏమిటి?"

"రాత్రి జరిగిన రాజా హత్యగురించి, ఆయన వైఢూర్యం దొంగతనం గురించీ నీకు తెలియదా?"

"రాత్రి పదకొండు గంటలకు ఓ ప్రత్యేక వార్తా ప్రసారం జరిగింది. అప్పుడు విన్నాను రేడియోలో!"

"ఆ హత్యా, దొంగతనం చేసింది ఎవ్వరో కాదు. పరశురామ్!"

"అబద్ధం! అతను దొంగతనం చేశాడంటే ఒప్పుకుంటానుగానీ, హత్య చేశాడంటే నేన్నమ్మను. పరశురామ్

హత్యలంటే హడలి చస్తాడు'' అంది గీత ఖండితంగా.

''కావచ్చు, నా అంచనా ప్రకారం అతను ఇంకెవరి కోసమో ఆపనికి పూనుకొన్నాడు. అది హత్యా పథకం అని అతనికి తెలిసివుండదు. పొరబాటున హత్య జరిగి పోయింది. వైధూర్యం దొంగిలించింది మాత్రం అతనే!

నీ గదిలో సామాన్లు సర్ది వున్నాయి. అంటే, మీరిద్దరూ ఏ విదేశానికో ఎగిరిపోదామని సిద్ధంగా వున్నారు. ఎక్కడున్నాడు పరశురామ్?'' అడిగాను తీక్షణంగా.

గీతా పకపక నవ్వసాగింది.

''ఏమిటా నవ్వు?''

''మీరు చాలా ఆలశ్యంగా వచ్చారు! పరశురామ్ ఈ దేశంనుంచి ఎప్పుడో ఎగిరిపోయాడు.''

''మిస్ గీతా! నేను సి. బి. ఐ. ఆఫీసర్నని మరచి పోకు!''

''నామాట నమ్మండి! ఆ నీచుడు నన్నూ మోసంచేసి పోయాడు. నిన్నరాత్రి, హోటల్లో డాన్స్ ప్రోగ్రాం ఇస్తున్న నాదగ్గరకు వచ్చి, ఈరాత్రి తనకు ఓ వ్యక్తి దగ్గర లక్షరూపాయలు రాబోతున్నాయనీ, ఆ డబ్బుతో ఎక్కడికయినా వెళ్ళి, స్వంత బిజినెస్ ప్రారంభిద్దామనీ, నన్ను వెంటనే ఇంటికెళ్ళి సామాను సర్దుకోమని చెప్పాడు. తను డబ్బు తీసుకుని రాత్రి ఒంటిగంటకు వచ్చి కలుస్తానని వెళ్ళిపోయాడు.

రాత్రంతా కాచుకున్నాను. ఇంతవరకూ పత్తాలేదు. నన్ను దగాచేశాడు రాస్కెల్! వాడి మాటలునమ్మి బంగారంలాంటి ఉద్యోగం వదలుకున్నాను'' అంది గీతా ప్రబడ్డ మొహంతో.

"అంటే అక్కడ రాజుగారి హత్యజరిగిన వెంటనే నిన్ను కలిశాడన్నమాట!"

"రాజుగారి హత్యలో, వైష్ణూర్యం దొంగతనంలో అతని చెయ్యివుందని నాకు బాగా తెలీగు."

"డబ్బు తీసుకోడానికి ఎక్కడకెళ్తున్నాడో చెప్పలేదా నీకు?"

గీత కాసేపు ఆలోచించి "ఆఁ, నిరంజన్ దాస్ అనే వ్యక్తి దగ్గరకెళుతున్నట్లు చెప్పాడు. నిరంజన్ దాస్ తెలుసా మీకు?" అంది.

"మిడ్ నైట్ బార్ ఓనర్ కదూ?"

"ఔను. అతనే!"

"పరుశురామ్ నివాసం ఎక్కడో తెలుసా నీకు?"

"తెలుసు."

"వెళ్ళి కనుక్కోలేదా, అక్కడున్నాడో లేదో?"

"ఇప్పుడు వెళ్ళాలనే తయారవుతున్నాను. ఇంతలో మీరు వచ్చారు."

"నీకా శ్రమ తప్పింది. నేనే వెళ్ళి కనుక్కుంటాను. అడ్రస్ చెప్పు" అన్నాను డైరీతీస్తూ.

"సుభాష్‌రోడ్. తివారీ మంజిల్, ఫ్లాట్ నెంబర్ 24."

"సరే పోలీసులకి ఇంటిమేట్ చెయ్యందే నీవీ నగరం వదలకూడదు. ఇది నా ఆజ్ఞ. పాటించక పోయావో చింతిస్తావ్" అని అక్కడ్నించి బయటపడి టాక్సీ ఎక్కాను.

నిరంజన్ దాస్ సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. పేరుకు మిడ్ నైట్ బార్ నడుపుతున్నాడు గానీ, ఢిల్లీలో పేరు

మూసిన స్మగ్లర్. రాజులాగే అతనికీ చారిత్రాత్మక వస్తువులూ, విలువయిన ఆభరణాలు సేకరించే హాబీ ఉండట.

పరశురాంచేత వాడే రాజును హత్యచేయించి, సింగోరాం వైఢూర్యాన్ని తెప్పించుకోలేదు కదా! దాన్ని దొంగిలించి తెస్తే లక్షరూపాయలిస్తానన్నది వాడేనా?

దారి పొడుగునా ఇలా ఆలోచిస్తూ, సుభాష్‌రోడ్‌లో టాక్సీ దిగాను.

తివారీ మంజిల్ కనుక్కోడం పెద్దకష్టం కాలేదు. మూడంతస్థుల భవనం అది. అనేక కుటుంబాలు అద్దెకుంటాయందులో.

ఫ్లాట్ నెంబర్స్ చెక్ చేసుకుంటూ మూడో అంతస్థు చేరుకున్నాను.

గీతా చెప్పిన ఫ్లాట్ నెంబర్ 24 తలుపుమూసివుంది. గడియకి తాళం లేకపోవడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. కొంపదీసి గీత తప్పుడు అడ్రస్ యివ్వలేదుకదా?

ఆలోచిస్తూ మునివేళ్ళతో తట్టబోయాను తలుపును. చెయ్యి పడగానే కిర్రుమంటూ తెరుచుకుంది. నివ్వెర బోతూ పూర్తిగాతోసి లోన అడుగుపెట్టాను. అదిరెండు గదుల ఫ్లాట్.

ముందుగదిలో ఎవ్వరూ లేరు. నిశ్శబ్దం. జేబులోంచి పిస్తోలుతీసి రెడీగా పట్టుకొని అడుగులో అడుగువేసు కుంటూ రెండో గదిలో ప్రవేశించాను. అంతే!

గదిలో కనిపించిన దృశ్యం నా శరీరంలో రక్తప్రసారాన్ని స్తంభింపచేసింది. కాసేపు రెప్పవేయకుండా అలే చూస్తూండి పోయాను.

నేలమీద బోర్లాపడుస్నాడో వ్యక్తి. ఛాతీక్రింద రక్తపుమడుగు. ఇంకా గడ్డకట్టని రక్తపు మడుగు! ఎవరు?

చెప్పలేని ఆత్రంతో, ఒక్క అంగలో అతన్ని సమీపించి, వెల్లికిలా తిప్పాను.

పరశురామ్!

కళ్ళు మూతలు పడుస్నాయి. గుండెమీద గాయం.

నిట్టూరుస్తూ, నెమ్మదిగా శవాన్ని నేలమీద పడుకోబెట్టాను.

ఇక నా పరిశోధన ముందుకు సాగాలంటే ఒకేఒక దారివుంది.

నిరంజన్‌దాస్!

అతన్ని కలుసుకుంటే, తప్పక ఏమైనా తెలియవచ్చు. సాయంత్రం ఏడు గంటల ప్రాంతంలో వెళ్ళాలి అతనింటికి.

తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ లేచాను.

8

వీధిలో జనసంచారం మామూలుగా వుంది.

వీధికిరుప్రక్కలా వెలుగుతున్న లైట్లకాంతిలో రిస్టువాచీ చూసుకున్నాను.

సరిగ్గా ఏడుగంటలు.

అదే నిరంజన్‌దాస్ మేడ.

కాంపౌండ్ గేటు మూసివుంది. దాన్ని తోసుకుంటు కాంపౌండ్‌లో ప్రవేశించి సింహద్వారంవైపు వెళ్ళాను.

తలుపు మూసివుంది. కాలింగ్ బజర్ వత్తాను. ఐదు నిమిషాల తర్వాత, పొడుగ్గా, బలంగావున్న ఓ వ్యక్తి తలుపు తెరిచాడు. మొహంమీద రెండుమూడు కత్తిగాట్లు.

"ఏమిటి?" అడిగాడు కనుబొమలెగరేస్తూ.

"నాపేరు కంచన్‌దాస్! నిరంజన్‌దాస్ గారితో పనుండి వచ్చాను."

"ఏమిటి పని?"

"వారితోనే మాట్లాడాలి. చాలా ముఖ్యమైన బిజినెస్!"

"ఆల్‌రైట్, కమాన్!" అంటూ గుమ్మానికడ్డు తొలిగాడు.

హాల్లో అడుగుపెట్టాను.

మెట్లగుండా నన్ను పైకి తీసికెళ్ళి ఓ గదిముందాగి, లోనికెళ్ళాడతను. రెండు నిమిషాల తరవాత తిరిగివచ్చి "వెళ్ళండి!" అన్నాడు గదిలోకి దారి చూపుతూ.

నిస్సంకోచంగా ప్రవేశించాను గదిలో! గదిమధ్య సోఫాసెట్టు. ఓ సోఫాలో నిరంజన్‌దాస్, ఓ నడివయసు స్త్రీ కూర్చునున్నారు.

"రండి, కూర్చోండి. నాతో ఏమిటి పని?" అడిగాడు నిరంజన్‌దాస్ మర్యాదగా.

వారి కెదురుగా సోఫాలో చతికిలబడ్డాను. "దాస్ గారూ మీతో మాట్లాడ్డానికి వచ్చాను."

"చెప్పండి!"

ఆ స్త్రీవైపు చూశాను సందేహంగా.

నిరంజన్‌దాస్ నవ్వి "ఈమె ఎవ్వరో కాదు. నా భార్య శాంతాబాయి..." అంటూ ఆమెవైపు తిరిగి "శాంతా! వెళ్ళి కాఫీ పంపించు" అన్నాడు.

ఆ స్త్రీ మొహం చిటపట లాడిస్తూ లేచి బైటికెళ్ళింది.

"ఇప్పుడు చెప్పండి ఏమిటో?" అన్నాడు నిరంజన్ దాస్.

"రాత్రి జరిగిన కోరాకోదీవి రాజు హత్యగురించి మీకు తెలుసా?"

"ఉదయం పేపర్లో చదివాను! ఏం?"

"హత్యతోబాటు అతని షింగోరా వైఢూర్యంకూడా దొంగిలించ బడింది. మీరెప్పుడయినా ఆ వైఢూర్యాన్ని చూశారా?"

నిరంజన్ దాస్ పెదవి విరచి "చూడలేక పోయాను. దాన్ని చూడాలన్నకాంక్ష విపరీతంగా ఉండేది నాకు. ఆ పార్టీకి నన్నూ ఆహ్వానించివుంటే చూసి వుండేవాణ్ని ఏతేనేం! నా దగ్గరకూడా అటువంటి వైఢూర్యంవుంది. ఏమిటీ, నకిలీ వైఢూర్యం. అచ్చు అటువంటిదే!" అన్నాడు.

"నిజంగానా?" అడిగాను నమ్మనట్టు.

నిరంజన్ దాస్ తలూపి "అదొక్కటేకాదు. నాదగ్గర ప్రపంచపు విలువైన వస్తువుల నకళ్ళన్నీ ఉన్నాయి. వాటిని చూసినప్పుడల్లా నాకనిపిస్తుంది. ఇవన్నీ నిజమైన వైతే ఎంత బావుండో అని...

అదిసరే, ఏదో ఇన్సూరెన్సు కంపెనీగురించి చెబుతూ ఆగిపోయారు. ఏమిటది?" అన్నాడు నిరంజన్ దాస్ మాట మారుస్తూ.

కాస్త ముందుకువంగి చెప్పసాగాను. "నిన్నరాత్రి దొంగిలించబడ్డ ఆ వైఢూర్యాన్ని రాజు కోటిరూపాయలకు ఓ అమెరికన్ కంపెనీలో ఇన్ష్యూర్ చేయించాడు. మార్కెట్‌లో అంత ఖరీదయిన వస్తువును యెవ్వరూ

కొనరు. ఆ దొంగ విధిలేక దాన్ని నాలుగయిదు ముక్కలు చేసి విడివిడిగా అమ్మడానికి ప్రయత్నించవచ్చు.

అలా ముక్కలుచేసిన పక్షంలో దాని ఖరీదుతగ్గి, నాలుగులక్షలకంటే ఎక్కువరాదు. ఆ ఇన్ షూరెన్సు కంపెనీ, కోటిరూపాయలు నష్టపడే బదులు, ఎవ్వరికీ తెలీకుండా ఆ దొంగకు ఐదు లక్షలు చెల్లించి దాన్ని కొనటానికి సిద్ధంగావుంది.''

''ఈ ఆఫర్ని తీసుకొని మీరు నా దగ్గర కెందుకొచ్చారో అర్థం కావడంలేదు'' అన్నాడు నిరంజన్ దాస్ ఆశ్చర్యంగా.

''నేను ఆ కంపెనీ తరఫున మధ్యవర్తిగా పనిచేస్తున్నాను. నాకు తెలిసిన ఓ స్నేహితుడు ఈ విషయంలో మిమ్మల్ని కలుసుకోమనీ, మీకూ చారిత్రాత్మక వస్తువులు సేకరించే హాబీ వుందనీ, ఆదొంగ వైఢూర్యం అమ్మే ప్రయత్నంలో మిమ్మల్ని కలుసుకోవచ్చని, మీద్వారా ఆ దొంగకు ఇన్ షూరెన్సువారి ఆఫర్ అందజెయ్యవచ్చనీ, చెప్పాడు'' అన్నాను నవ్వుతూ.

నిరంజన్ దాస్ నిట్టూర్చి ''ఆల్ రైట్! అటువంటి వ్యక్తి ఎవ్వరైనావస్తే తప్పకుండా మీకు ఇంటిమేట్ చెయ్యగలను'' అన్నాడు.

''థాంక్స్! అన్నట్టు ఓసారి మీ పెర్సనల్ మ్యూజియమ్ చూపిస్తారా?'' అడిగాను కుతూహలంగా.

''దానికేం, రండి!'' అంటూ లేచాడు నిరంజన్.

అతన్ననుసరిస్తూ బయటికెళ్ళి మరోగదిలో ప్రవేశించాను. ఆగది నాలుగువైపులా అద్దాల బీరువాలున్నాయి. వాటినిండా రకరకాల వస్తువులూ, పెయింటింగ్స్ అమర్చివున్నాయి.

గదిమధ్య గాజుషోకేస్ ఉంది. అందులో రకరకాల వజ్రాభరణాలు పేర్చివున్నాయి. వాటి మధ్యేవుంది ఆ వైఢూర్యం!

అదే సైజు! అదే మెరుపు! అదే ఆకారం!!

నకిలీ అంటే నమ్మశక్యం కాలేదు.

"నిజంగా ఇది నకిలీదేనా?" అడిగాను ఆశ్చర్యంగా.

"ఇదంత ఖరీదయినదయితే ఇంత నిర్లక్ష్యంగా ఇక్కడ పెడతానా? నిజమైన వైఢూర్యంలో అతుకులుగానీ, గీతలుగానీ వుండవు. మీరు దీన్ని భూతద్దంతో పరిశీలించారంటే, సవాలక్ష అతుకులూ, గీతలూ కనిపిస్తాయి. చూడండి" అంటూ బీరువాలోంచి ఓ పెద్దసైజు భూతఅద్దం తీసి అందించాడు నిరంజన్‌దాస్.

దాంతో వైఢూర్యాన్ని పరిశీలించాను పరీక్షగా.

నిరంజన్ చెప్పింది నిజం! అనేక అతుకులూ గీతలూ, కనిపిస్తున్నాయి. ఏమిటీమాయ?

"దీని వెలయెంత? ఎక్కడ కొన్నారు?" అడిగాను.

"చాలా రోజులక్రితం రాజస్థాన్‌లో ఓ వ్యక్తి దగ్గర పదివేలకు కొన్నాను" అతని మాట పూర్తి కాకముందే అతనిభార్య శాంతాబాయి వచ్చింది గదిలోకి.

"బజరంగ్ మిమ్మల్నోసారి రమ్మంటున్నాడు. చాలా ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలిట!" అంది.

నిరంజన్ నావైపు తిరిగి "ఎక్స్క్యూజ్ మీ! ఇప్పుడే వస్తాను. మీరు చూస్తూండండి" అంటూ బయటికి నడిచాడు.

అతని భార్య ఇంకా గదిలోనే వుంది.

అంతక్రితం నేను పరిశీలించిన నకిలీ వైఢూర్యంకూడా ఇంకా షోకేసు మీదేవుంది.

ఆమెదృష్టి దానిమీద పడగానే కనుబొమలు ముడిచి "ఇది కొత్తగా కొన్నట్టుందే మావారు! మీరుతెచ్చారా" అంది.

మరోసారి నివ్వెరబోయాను. "అదేమిటి, మీ భర్త చాలా రోజులక్రితం దీన్ని కొన్నారటగా? ఇంతవరకూ చూళ్ళేదా మీరు?"

"నిన్న ఉదయం వరకూ ఇదిక్కడలేదు. మొదటిసారి చూస్తున్నాను."

మరోమలుపు తిరగబోతుంది కథ!

నిన్న ఉదయం వరకూ ఇదిక్కడలేదు. నిన్నరాత్రే రాజు వైఢూర్యం దొంగిలించబడింది. కాని ఇది నకిలీ సరుకు. మరి నిరంజన్‌దాస్ దీన్ని ఎప్పుడో ఎక్కడో కొన్నానని దేనికి బొంకాడు? ఏదో మిస్టరీవుంది.

"ఇక వెళతాను. మావారు కాస్తకోపిష్టి!" అంటూ వెళ్ళిపోయింది శాంతాబాయి.

నేనక్కడే నిల్చుని నిరంజన్‌కోసం యెదురుచూడ సాగాను.

అంతలో తలుపుదగ్గర చప్పుడయింది.

అతనే కాబోలనుకుంటూ వెనుదిరిగి ఉలిక్కిపడ్డాను.

అతను నిరంజన్‌దాస్ కాదు!

నన్ను ఇంట్లోకి తీసుకొచ్చిన ఆజానుబాహుడు. బహుశా బజరంగ్ అతనే అయ్యుంటాడు. అప్పుడు పడింది నాదృష్టి అతని ఎడంచేతిమీద.

నల్లగా నిగనిగ మెరుస్తున్న పిస్తోలు!

9

"పిచ్చి వేషాలు వెయ్యడానికి ప్రయత్నించక బుద్ధిగా చేతులెత్తి బయటకిరా!" అన్నాడు బజరంగ్ పిస్తోలు నాకు గురిపెడుతూ.

నేను సి. బి. ఐ. మనిషినని పసిగట్టారా? ఏం జరుగుతుందోనని చేతులెత్తి బయటికి నడిచాను.

పిస్తోలుతో నన్ను కవర్ చేస్తూ పక్కగదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు.

"రండి మిస్టర్ సారధి! మీరు సి. బి. ఐ. ఆఫీసరని ముందే చెప్పివుంటే, ఇంతకన్నా ఎక్కువ మర్యాదచేసేవాళ్ళంకదా?

ముందు మా బజరంగ్ నిన్ను గుర్తుపట్టలేదు. అందుకే తిన్నగా నా దగ్గరకి తీసుకొచ్చాడు. నేనింతవరకూ నిన్ను చూళ్ళేదు గనక నీవు చెప్పిందంతా నమ్మాను. తరువాత సడన్‌గా జ్ఞాపకం వచ్చింది బజరంగ్‌కు నీవెవ్వరో!

అందుకే మనం మ్యూజియం గదిలో వున్న ప్పుడు నన్ను బయటికి పిలిపించి నీ సంగతి చెప్పాడు. రాత్రి జరిగిన రాజూహత్యా, దొంగతనం నేనే చేయించానని అనుమానిస్తున్నావు కదూ?" అడిగాడు నిరంజన్ నింపాదిగా.

"ఇంతవరకు అనుమానించాను. ఇప్పుడు రూఢీగా చెప్పగలను, ఆ నేరాలతో నీకు సంబంధం ఉందని! నీ మ్యూజియంలో వున్న వైఢూర్యం నిన్న ఉదయం వరకూ నీదగ్గరలేదు. నిన్న రాత్రే హత్యా, దొంగతనం జరిగాయి. ఇప్పుడా వైఢూర్యం నీదగ్గరికి వచ్చింది. దాన్నెప్పుడో రాజస్థాన్‌లో కొన్నట్టు నాతో బొంకావు. నేరంలో నీ చెయ్యి లేకపోంటే ఈ నాటకం దేనికి?"

నిరంజన్‌దాస్ మొహం వెలవెల పోవడం గమనించాను.

"ఎలా తెలిసింది నీకు? నిన్న ఉదయం అది నాదగ్గర లేదని?"

నవ్వి "ఎలా తెలిసిందో నీకు చెప్పదలచుకోలేదు" అన్నాను.

"నీవు చెప్పినా, చెప్పకున్నా నాకు నష్టంలేదు. ఆ విషయం నీతోబాటు కొద్దిసేపట్లో సమాధి కాబోతుంది" అన్నాడు నిరంజన్ పళ్ళునూరుతూ.

"ఐతే ఈ బుల్‌డాగ్ చేత నన్ను హత్య చేయిస్తా వన్నమాట. అదంత సులభమైన పననుకున్నావా?"

నిరంజన్ పకపకనవ్వి "బజరంగ్‌కు చేతనయిన పనులలో అతి సులువైన పని హత్య" అంటూ అతనివైపు తిరిగి "బజరంగ్! కిల్ హిమ్!" అరిచాడు నిరంజన్.

బజరంగ్ నావైపు పిస్తోలు గురిపెట్టి ట్రిగ్గర్ వత్తబోయాడు అంతే! "ఢాం! ఢాం!" రెండుసార్లు పిక్కటిల్లింది గది.

బజరంగ్, నిరంజన్‌దాస్ ఇద్దరూ జబ్బలు పట్టుకొని గావు కేకలు పెట్టారు. ఆ షాక్‌వల్ల బజరంగ్ చేతిలోని పిస్తోలు పట్టుతప్పి కిందపడింది.

అప్పుడే గదిలోకి ప్రవేశించాడో వ్యక్తి.

గాయపడ్డ ఇద్దరూ నివ్వెరపోతూ చూశారతనివైపు.

ఈసారి నవ్వడం నా వంతయింది. "మిస్టర్ నిరంజన్‌దాస్! నీ యింటికి నేనొక్కణ్నే బయలుదేరి రాలేదు. ఇక్కడ ఇటువంటి సంఘటన ఎదురుపడితే, అదుకోడానిక నా జూనియర్ని కూడా వెంటబెట్టు కొచ్చాను. సమ

యానికతను ఇంట్లో ప్రవేశించి బజరంగ్ చేతిలో నేను బలికాకుండా కాపాడాడు. ఇక దాగుడుమూతలు అనవసరం! చిత్రహింసలు పెట్టకముందే నిజం చెప్పడం నీకే మంచిది."

నామాటల్లోని సత్యాన్ని గ్రహించి ఉంటాడు నిరంజన్. బాధను భరిస్తూ అతికష్టంమీద నోరువిప్పాడు.

"రాజుగారి హత్యతో నాకెలాటి సంబంధం లేదు. రాత్రి పదిగంటలకు పరశురామ్ ఆ వైఢూర్యాన్ని నా దగ్గరికి తీసుకొచ్చి లక్షరూపాయలకు బేరం పెట్టాడు.

నా పరికరాలతో దాన్ని పరిశీలిస్తే, నకిలీ సరుకని తేలింది. అది నకిలీ వస్తువని, పదివేలకిమించి దమ్మిడీ చెయ్యదని చెప్పానతనకి. దాంతో పరశురామ్ ఉగ్రుడై బండబూతులు తిట్టసాగాడు.

ఎవర్ని తిడుతున్నావని అడిగాను. ఒకపని చేసిపెట్టినందుకు ప్రతిఫలంగా దాన్ని అమ్ముకోమని ఓవ్యక్తి తనకిచ్చాడనీ, లక్షరూపాయలొస్తాయని చెప్పాడని, తను మోసపోయానని తక్షణం అతనికి ఫోన్ చేసి, అది నకిలీ సరుకని చెబుతాననీ, డబ్బుకావాలని పట్టుబడతాననీ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ తిరిగిరాలేదు" అన్నాడు నిరంజన్ దాస్.

గాయపడ్డ ఆ గుంటనక్కలిద్దర్నీ నా జూనియర్ కప్పజెప్పి, ఆ నకిలీ వైఢూర్యం తీసుకొని అక్కడ్నించి తిన్నగా రాయబారి సామ్రాన్ నివాస గృహానికి బయలుదేరాను.

10

నిన్నరాత్రి రాజుహత్య జరిగిన హాలు అది.

హాలుమధ్య నలుగురు రాణులూ, నకిలీ రాకుమారి,

రాయబారి సామ్రాన్, సెక్రటరీ భోలాన్, ఇద్దరు బాడీ గార్డులు, ఆగ్రా మొగల్ మ్యూజియం డైరెక్టర్ దండావతే సమావేశమై వున్నారు.

జేబులోంచి నిరంజన్‌దాస్ దగ్గర సంపాదించిన నకిలీ వైఢూర్యాన్ని తీశాను. దాన్ని చూడగానే అందరి మొహాల్లో దిగ్భ్రాంతి కనుపించింది.

“ప్రొఫెసర్ దండావతే! మీరు వజ్రాల ఎక్స్‌పర్ట్ కదా? దీన్ని పరిశీలించి మీ అభిప్రాయం తెల్పండి” అన్నాను.

ప్రొఫెసర్ జేబులోంచి గడియారాలు రిపేరుచేసే వాళ్ళు పెట్టుకునే అద్దపుగొట్టం లాటిదితీసి, కుడికంటి మధ్య ఇరికించి, వైఢూర్యం అందుకున్నాడు.

ఐదు నిమిషాలవరకూ దాన్ని తీక్ష్ణంగా పరీక్షించి “ఇది నకిలీ వైఢూర్యం!” అని తేల్చిపారేశాడు.

“ఔను! చాలా రోజులక్రితమే, హంతకుడు రాజా గారి దగ్గరున్న అసలు వైఢూర్యాన్ని కాజేసి అమ్ముకుని, ఆయన్ని మభ్యపెట్టడానికి దీన్ని యథాస్థానంలో వుంచాడు.

ప్రొఫెసర్ దండావతే రాజుగారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిపి, ఆయన వజ్రవైఢూర్యాలను ఒక్కసారి చూడదలచినట్లు విన్నవించుకున్నాడు. తను కొద్దిరోజుల్లో భారతదేశం రాబోతున్నాననీ, అక్కడే చూడవచ్చనీ, రాజుగారు ప్రొఫెసర్‌కు రిప్లై యిచ్చారు.

దాంతో హంతకుడికి భయం పట్టుకుంది. ఒక అనుభవజ్ఞుడు వాటిని పరీక్షిస్తే ఆ వైఢూర్యం నకిలీదని యిట్టే పసిగట్టవచ్చనీ, దాంతో తన బండారం బద్దలై, రాజు

చేతిలో మరణదండన తప్పదనీ హడలిపోయాడు.

అప్పుడే అతనికీపథకం స్ఫురించింది. ఇక్కడ రాజు గారి పర్యటన ఏర్పాట్లు చూడటానికి మూడురోజులు ముందువచ్చి, మాజీ నేరస్థులకోసం గాలించాడు. పరశు రామ్ అనే పాత కేడీని కలుసుకున్నాడు...

పాకెట్‌లో బాంబు పెట్టి పరుశురామ్‌చేత రాజుగారికి బహుమతిగా పంపించాడు. దాంట్లో ప్రాణాంతకమైన బాంబు ఉన్నట్టు పరుశురామ్‌కు తెలీదు. అందులో గాస్ బాంబు ఉందనీ హాలంతా పొగమయం కాగానే షోకేస్ లోంచి వైఢూర్యం తీసుకు పారిపొమ్మని చెప్పాడు హంత కుడు పరుశురామ్‌తో.

దానికి విరుద్ధంగా, బాంబు పేలి రాజుగారు మరణించే సరికి ఆ హడావుడిలో, వైఢూర్యం కాజేసి పారిపోయాడు పరుశురామ్. అదే అతని ప్రతిఫలమని దాని ఖరీదు లక్ష రూపాయలుంటుందనీ, అమ్మి డబ్బుచేసుకోమని అంతకి ముందే చెప్పివుంచాడు హంతకుడు.

వైఢూర్యంతో తిన్నగా నిరంజన్‌దాస్ ఇంటికెళ్లాడు పరుశురామ్. నిరంజన్‌దాస్ దాన్ని పరీక్షచేసి, అది నకిలీ సరుకనీ, పదివేలకు మించి ఖరీదు చెయ్యదని చెప్పాడు.

పరుశురామ్ ఉగ్రుడై, వెంటనే హంతకుడికి ఫోన్‌చేసి ఆ సంగతి చెప్పి డబ్బు డిమాండ్ జేశాడు. లేదా, అతని గుట్టు బైట పెడతానని బెదిరించాడు.

హంతకుడు డబ్బు తెచ్చిస్తానని నమ్మించి, పిస్తోలుతో వెళ్ళి పరుశురామ్‌ని కాల్చేశాడు. ఈ పూర్తి పథకంలో హంతకుడివల్ల రెండు పొరపాట్లు జరిగిపోయి, నా దృష్టిని అతనివైపు మళ్ళించాయి.

"ఏమిటా పొరపాట్లు?" అడిగాడు రాయబారి ఆత్రతగా.

"మొదటిది పిస్తోలుతో పరశురామ్‌ని కాల్చాడే గాని అతను చచ్చాడా? లేదా? అని రూఢి చేసుకోలేదు. కొన ఊపిరిలో నాకు హంతకుడి గురించి చెప్పి, ప్రాణం వదిలాడు" అని అబద్ధమాడాను.

"పోతే రెండో పొరపాటు రాత్రి నేను హంతకుణ్ని కలుసుకుని రాజుగారి హత్య రాజకీయంగా జరిగిందనీ, రాజ్యకాంక్షగల వారెవ్వరో ఆపని చేయించారని చెప్పే సరికి, నన్ను తప్పుదోవ పట్టించడానికి రాజుగారి పెద్ద కొడుకును తాగుబోతుగా, జూదరిగా, వ్యభిచారిగా చిత్రించాడు..."

"అబద్ధం! రాజుగారి పెద్దకుమారునికి అటువంటి దురలవాట్లేవీ లేవు. ఆయన చాలా ఉత్తముడు. అంత చెడ్డగా ఎవరు చెప్పారు మీకు?" అడిగాడు రాయబారి తీక్షణంగా.

"ఎవ్వరో కాదు, ఇతనే!" అన్నాను భోలాన్ వైపు చూపిస్తూ.

ఆవాక్యం నానోట వస్తుందని అతను ముందే పసిగట్ట ఉంటాడు. నా వాక్యం పూర్తికావడం అతని చేతిలో మెరుపులా పిస్తోలు రావడం ఒకేసారి జరిగిపోయాయి.

"నిల్చున్న చోటునుంచి ఎవ్వరూ కదలొద్దు! మిస్టర్ సారధీ! నువ్వు నన్ను అరెస్ట్ చెయ్యలేవు. నేను మీదేశ పౌరుణ్ని కాను. నాకు పూర్తి అధికారం వుంది. ఈదేశం వదలి మరేదేశానికయినా వెళ్ళిపో..." అతని మాటలు ఇంకా నోట్లోనే ఉండిపోయాయి.

అంతవరకూ మౌనంగా ఈ తతంగమంతా చూస్తూ నిల్చున్న బాడీగార్డ్లిద్దరూ, తమతమ ఒరల్లోంచి కైజార్లు లాగి కన్నుమూసి తెరిచేలోగా భోలాన్ వీపులో దింపే శారు. కైజార్లు రెండూ అతని వీపుగుండా ఛాతీ ఇవత లకి వచ్చి మెరవసాగాయి.

భోలాన్ గావుకేక పెడుతూ మొదలు నరికిన చెట్టులా ముందుకు పడిపోయాడు!

బాడీగార్డ్స్ వంగి నాకు అభివాదంచేసి—"ఈ దేశ ద్రోహి మా ప్రభువును కిరాతకంగా చంపాడు. ఆయన ప్రాణరక్షణకోసం నియమింపబడ్డ మేము, ఆయన్ని రక్షించుకోలేక పోయాం!

ఈ నమ్మకద్రోహిని ఇలాచంపి, ఆయన ఆత్మకుశాంతి కలిగించ గలిగాం. మీరు మమ్మల్ని అరెస్ట్ చెయ్యవచ్చు" అన్నారు వినయంగా.

"నో, మిస్టర్ సారథీ! మీరు వాళ్ళను అరెస్ట్ చెయ్య లేరు. కారణం, వారిమీద ఎటువంటి చర్య జరిగినా అది మా దేశంలోనే జరుగుతుంది. ప్రభు పారాయణత నిరూ పించుకున్న ఈ విశ్వాసపాత్రులమీద మాదేశంలో ఎటు వంటి చర్యా తీసుకోబడదని మీకు తెలిసిందే కదా?" అన్నాడు రాయబారి స్రామాన్.

తలూపాను, మౌనంగా!

—: ఐపోయింది :—